

अमेरिकाको भविष्य र जुलाई १८, २०२० - नम्बर एक

वाचाको गुफाबासीहरू: संसारको अन्त्यमा मोशा र एलियाह

Jeff Pippenger

2023-08-23

मोशा र एलियाह भविष्यसूचक प्रतीकहरू हुन्, जसलाई प्रसङ्गानुसार प्रत्येकलाई एकल प्रतीकका रूपमा बुझ्न सकिन्छ, अथवा दुवै अगमवक्तृतालाई समेट्ने एउटा प्रतीकका रूपमा पनि बुझ्न सकिन्छ। दुई जनाको साक्षीमा कुनै कुरा स्थापित हुन्छ, र प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारमा मोशा र एलियाहले पुरानो र नयाँ करारका दुई साक्षीहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्। रूपान्तरणको डाँडामा, जसले ख्रीष्टको दोस्रो आगमनको प्रतिनिधित्व गर्दछ, यो द्वैध प्रतीकले आइतबारको व्यवस्था-सम्बन्धी सङ्कटका एक लाख चवालीस हजार (एलियाह) र सहिदहरू (मोशा) दुवैको प्रतिनिधित्व गर्दछ। प्रतीकका रूपमा संयुक्त भएर, होरेबको गुफामा, तिनीहरूले संसारको अन्त्यमा भएका परमेश्वरका ती जनहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले परमेश्वरको चरित्रको प्रकाश भएको सन्देशलाई “सुन्छन्,” “पढ्छन्,” र “पालन गर्छन्,” र जसमा एक लाओडिसीयालाई एक फिलाडेल्फियालीमा रूपान्तरण गर्ने शक्ति निहित छ। चाँडै, (अत्यन्त चाँडै) यस्तो समय आउनेछ जब मूर्ख लाओडिसीयन एड्भेन्टिस्टहरूका लागि “हेर, दुलहा आउँदैछ” भन्ने पुकारप्रति ठीकसँग प्रत्युत्तर दिन आवश्यक “तेल” प्राप्त गर्ने अवसर अब सम्भव रहनेछैन।

अनि मोशाले परमप्रभुलाई भने, “हेर्नुहोस्, तपाईंले मलाई भन्नुहुन्छ, ‘यस प्रजालाई माथि लैजा’; तर तपाईंले मसँग कसलाई पठाउनुहुने हो, त्यो मलाई थाहा गराउनुभएको छैन। तथापि तपाईंले भन्नुभएको छ, ‘म तिमीलाई नामले चिन्दछु, र तिमीले मेरो दृष्टिमा अनुग्रह पाएका छौ।’ त्यसकारण अब, म तपाईंलाई बिन्ती गर्दछु, यदि मैले तपाईंको दृष्टिमा अनुग्रह पाएको छु भने, मलाई अहिले तपाईंको मार्ग देखाइदिनुहोस्, ताकि म तपाईंलाई जान्न सकूँ, र तपाईंको दृष्टिमा अनुग्रह पाउन सकूँ; अनि यो पनि विचार गर्नुहोस् कि यो जाति तपाईंको प्रजा हो।” अनि उहाँले भन्नुभयो, “मेरो उपस्थिति तिमीसँग जानेछ, र म तिमीलाई विश्राम दिनेछु।” अनि तिनले उहाँलाई भने, “यदि तपाईंको उपस्थिति मसँग जाँदैन भने, हामीलाई यहाँबाट माथि नलैजानुहोस्। किनकि म र तपाईंको प्रजाले तपाईंको दृष्टिमा अनुग्रह पाएका छौं भन्ने कुरा यहाँ कसरी थाहा हुनेछ? के यसैबाट होइन र—तपाईं हामीसँग जानुहुन्छ? यसरी म र तपाईंको प्रजा पृथ्वीको सतहमा भएका सबै मानिसहरूबाट अलग ठहरिनेछौं।” अनि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “तिमीले भनेको यो कुरा पनि म गर्नेछु; किनकि तिमीले मेरो दृष्टिमा अनुग्रह पाएका छौ, र म तिमीलाई नामले चिन्दछु।” अनि तिनले भने, “म बिन्ती गर्दछु, तपाईंको महिमा मलाई देखाइदिनुहोस्।” अनि उहाँले भन्नुभयो, “म मेरो सारा भलाइ तिमी सामुबाट गुजार्नेछु, र तिमी सामु परमप्रभुको नाउँको घोषणा गर्नेछ; र जसप्रति म अनुग्रहीत हुन चाहन्छु, त्यसप्रति अनुग्रहीत हुनेछु, र जसप्रति म कृपा देखाउन चाहन्छु, त्यसप्रति कृपा देखाउनेछु।” अनि उहाँले भन्नुभयो, “तिमीले मेरो मुख देख्न सक्दैनौ; किनकि कुनै मानिसले मलाई देखेर जीवित रहँदैन।” अनि परमप्रभुले भन्नुभयो, “हेर, मेरो नजिक एउटा स्थान छ, र तिमी एउटा चट्टानमाथि उभिनेछौ; अनि यस्तो हुनेछ, जब मेरो महिमा त्यहाँबाट बित्दै जानेछ, म तिमीलाई चट्टानको चिरामा राख्नेछु, र म बितुञ्जेल तिमीलाई मेरो हातले छोप्नेछु; अनि म मेरो हात हटाउनेछु, र तिमीले मेरो पछाडिको भाग देख्नेछौ; तर मेरो मुख देखिनेछैन।” अनि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “पहिलाका जस्तै दुईवटा ढुंगाका पट्टिहरू काट; र तिमीले फोरेका पहिला पट्टिहरूमा भएका वचनहरू म यी पट्टिहरूमा लेख्नेछु। बिहान तयार रहनु, र बिहानै सीनै पर्वतमा माथि आउनु, र त्यहाँ पर्वतको टाकुरामा मेरो सामु उपस्थित होऊ। अनि कोही मानिस तिमीसँगै माथि नआओस्, न त सारा पर्वतभरि कोही देखियोस्; न भेडाबाख्रा न गाईवस्तु त्यस पर्वतको अगाडि चरून्।” अनि तिनले पहिलाका जस्तै दुईवटा ढुंगाका पट्टिहरू काटे; र मोशा बिहान सबेरै उठे, र परमप्रभुले उनलाई आज्ञा गर्नुभएबमोजिम सीनै पर्वतमा माथि गए, र आफ्नो हातमा ती दुईवटा ढुंगाका पट्टिहरू लिए। अनि परमप्रभु बादलमा ओर्लनुभयो, र त्यहाँ तिनीसँग उभिनुभयो, र परमप्रभुको नाउँको घोषणा गर्नुभयो। अनि परमप्रभु तिनको सामुबाट बित्नुभयो, र घोषणा गर्नुभयो, “परमप्रभु, परमप्रभु परमेश्वर, कृपालु र अनुग्रही, धीरजी, र भलाइ तथा सत्यमा प्रशस्त, हजारौंका निम्ति कृपा कायम राख्ने, अधर्म, अपराध र पाप क्षमा गर्ने, तर

दोषीलाई कदापि निर्दोष नठहराउने; पिताहरूको अधर्म सन्तानहरूमाथि, र सन्तानका सन्तानहरूमाथि, तेस्रो र चौथो पुस्तासम्म आइपुग्ने गराउने।” अनि मोशाले चाँडै पृथ्वीतर्फ शिर झुकाए, र आराधना गरे। अनि तिनले भने, “हे प्रभु, यदि अब मैले तपाईंको दृष्टिमा अनुग्रह पाएको छु भने, म बिन्ती गर्दछु, मेरा प्रभु, हाम्रो बीचमा जानुहोस्; किनकि यो हठी जाति हो; र हाम्रो अधर्म र हाम्रो पाप क्षमा गर्नुहोस्, र हामीलाई आफ्नो उत्तराधिकारको रूपमा ग्रहण गर्नुहोस्।” अनि उहाँले भन्नुभयो, “हेर, म एउटा वाचा बाँध्दैछु: तिमी सबै प्रजाको सामुन्ने म त्यस्ता अद्भुत कामहरू गर्नेछु, जस्ता न त सारा पृथ्वीमा कहिल्यै गरिएका छन्, न कुनै जातिमा; र तिमी जसको बीचमा छौ, ती सबै प्रजाले परमप्रभुको काम देख्नेछन्; किनकि म तिमीसँग जो गर्नेछु, त्यो भयङ्कर कुरा हुनेछ।” प्रस्थान 33:12-34:10.

मूसा संसारको अन्त्यमा हुने परमेश्वरका जनहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्। तिनीहरू ती हुन् जसले अनुसन्धानात्मक न्यायका “अन्तिम दिनहरू”मा परमेश्वरलाई उहाँको “मार्ग” देखाइदिनुहोस् भनी बिन्ती गर्छन्, ताकि तिनीहरूले परमेश्वरलाई “जान्न” सकून्; र यसको प्रत्युत्तरमा परमेश्वरबाट यस्तो उत्तर पाउँछन्, जसमा उहाँको “उपस्थिति” तिनीहरूसँग “जानेछ” भन्ने प्रतिज्ञा समावेश हुन्छ, र परमेश्वरले ती जनहरूलाई “विश्राम” दिनुहुनेछ।

परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “तिमीहरू मार्गहरूमा उभिरहो, अनि हेर, र पुराना बाटाहरूका विषयमा सोध, असल मार्ग कहाँ छ; अनि त्यसैमा हिँड, र तिमीहरूले आफ्ना प्राणका निम्ति विश्राम पाउनेछौ।” तर तिनीहरूले भने, “हामी त्यसमा हिँड्नेछैनौं।” “मैले तिमीहरूमाथि पहरदारहरू पनि खडा गरेँ, यसो भन्दै, ‘तुरहीको आवाज सुन।’” तर तिनीहरूले भने, “हामी सुन्नेछैनौं।” यर्मिया 6:16, 17.

यर्मियाले त्यस्तो एक वर्गलाई चिनाउँछन् जसले “देख्न” र “सुन्न” इन्कार गर्छन्, र यसकारण “असल मार्ग” खोज्ने र “त्यही मार्गमा हिँड्ने”हरूलाई प्रतिज्ञा गरिएको “विश्राम” प्राप्त गर्दैनन्। यशैयाले त्यस विश्रामलाई “ताजगी” भनी पहिचान गरेका छन्।

उहाँले कसलाई ज्ञान सिकाउनुहुने? र कसलाई सिद्धान्त बुझाउनुहुने? तिनीहरूलाई, जो दूधबाट छुटाइएका छन्, र स्तनबाट अलग गरिएका छन्। किनकि आज्ञा माथि आज्ञा, आज्ञा माथि आज्ञा; पङ्क्ति माथि पङ्क्ति, पङ्क्ति माथि पङ्क्ति; यहाँ अलिकति, र त्यहाँ अलिकति हुनुपर्छ: किनकि उहाँले हकलाउने ओठहरूद्वारा र अर्को भाषामा यस प्रजासँग बोल्नुहुनेछ। जसलाई उहाँले भन्नुभयो, “यही विश्राम हो, जसद्वारा तिमीहरूले थाकेकाहरूलाई विश्राम दिन सक्छौ; र यही ताजगी हो:” तैपनि तिनीहरूले सुन्न चाहेनन्। तर परमप्रभुको वचन तिनीहरूका लागि आज्ञा माथि आज्ञा, आज्ञा माथि आज्ञा; पङ्क्ति माथि पङ्क्ति, पङ्क्ति माथि पङ्क्ति; यहाँ अलिकति, र त्यहाँ अलिकति भयो; ताकि तिनीहरू जाऊन्, र पछाडि लडून्, र टुक्राटुक्रा पारिऊन्, र पासोमा परून्, र समातिऊन्। यशैया 28:9-13।

“विश्राम” र “ताजगी” ले अन्तिम चेतावनीको सन्देश घोषणा गरिँदा खन्याइने पछिल्लो वर्षालाई जनाउँछन्।

“तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश समाप्त हुँदै गएको समयतर्फ मलाई देखाइयो। परमेश्वरको शक्ति उहाँका जनहरूमाथि ठहरिएको थियो; तिनीहरूले आफ्नो काम पूरा गरेका थिए र आफ्नो सामु रहेको परीक्षाको घडीका लागि तयार पारिएका थिए। तिनीहरूले पछिल्ला वर्षा, अर्थात् प्रभुको उपस्थितिबाट आउने ताजगी, प्राप्त गरेका थिए, र जीवित गवाही पुनर्जीवित भएको थियो। अन्तिम महान् चेतावनी सबैतिर घन्किएको थियो, र यसले सन्देश ग्रहण गर्न नचाहने पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई उद्देलित र क्रुद्ध तुल्याएको थियो।” Early Writings, 279.

“विश्राम” वा “ताजगी” — जो “पछिल्लो वर्षा” हो — को प्रतिज्ञाभित्र, गुफामा मोशालाई दिइएको त्यो प्रतिज्ञा पनि समावेश छ कि परमेश्वरको “उपस्थिति” उहाँका जनहरूसँग जानेछ।

“यो कार्य पिन्तेकोस्तको दिनको कार्यजस्तै हुनेछ। जसरी सुसमाचारको आरम्भमा पवित्र आत्माको खन्याइमा ‘अघिल्लो वर्षा’ बहुमूल्य बीउलाई उम्रन लगाउनका लागि दिइयो, त्यसरी नै यसको अन्त्यमा ‘पछिल्लो वर्षा’ बालीलाई पावन तयार पार्नका लागि दिइनेछ। ‘तब यदि हामी परमप्रभुलाई चित्र निरन्तर लागिरह्यौं भने, हामी जान्नेछौं; उहाँको प्रकट हुनु बिहानजस्तै निश्चित छ; र उहाँ हामीकहाँ वर्षाजस्तै, पृथ्वीमाथि पर्ने पछिल्लो र

अघिल्लो वर्षाजस्तै आउनुहुनेछ।’ (होशे 6:3) ‘अतः, हे सियोनका सन्तान हो, आनन्दित होओ, र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरमा रमाओ; किनकि उहाँले तिमीहरूलाई यथोचित रूपमा अघिल्लो वर्षा दिनुभएको छ, र उहाँले तिमीहरूका निम्ति वर्षा, अघिल्लो वर्षा र पछिल्लो वर्षा झार्नुहुनेछ।’ (योएल 2:23) ‘अन्तिम दिनहरूमा, परमेश्वर भन्नुहुन्छ, म मेरो आत्मा सबै शरीरमाथि खन्याउनेछु।’ ‘र यस्तो हुनेछ कि जसले परमप्रभुको नाउँ पुकार्नेछ, त्यो उद्धार पाइनेछ।’ (प्रेरित 2:17, 21) सुसमाचारको महान् कार्य यसको आरम्भलाई चिह्नित गरेको परमेश्वरको शक्तिको प्रकटीकरणभन्दा कम प्रकटीकरणका साथ अन्त्य हुनुहुँदैन। सुसमाचारको आरम्भमा अघिल्लो वर्षाको खन्याइमा पूरा भएका अगमवाणीहरू, यसको अन्त्यमा पछिल्लो वर्षामा फेरि पूरा हुनेछन्। यहाँ ती ‘शीतलताका समयहरू’ छन्, जसतर्फ प्रेरित पत्रसले हेर्दै यसो भनेका थिए, ‘यसकारण पश्चात्ताप गर, र फर्क, ताकि तिमीहरूका पापहरू मेटिऊन् [अनुसन्धानात्मक न्यायमा], जब परमप्रभुको उपस्थितिबाट शीतलताका समयहरू आउनेछन्; र उहाँले येशूलाई पठाउनुहुनेछ।’ (प्रेरित 3:19-20)”

“परमेश्वरका सेवकहरू, पवित्र समर्पणले आलोकित र प्रज्वलित मुखमण्डलका साथ, स्वर्गबाट आएको सन्देश घोषणा गर्न स्थान-स्थानमा शीघ्रतापूर्वक जानेछन्। पृथ्वीभरि हजारौँ स्वरहरूद्वारा चेतावनी दिइनेछ। आश्चर्यकर्महरू गरिनेछन्, बिरामीहरू निको पारिनेछन्, र चिन्हहरू तथा अद्भुत कार्यहरू विश्वास गर्नेहरूका पछि लाग्नेछन्। शैतानले पनि झूटा अद्भुत कार्यहरू गर्दछ, यहाँसम्म कि मानिसहरूकै सामुन्ने स्वर्गबाट आगोसमेत झार्छ। (प्रकाश 13:13.) यसरी पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई आफ्नो पक्ष लिन बाध्य पारिनेछ।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 611, 612.

अन्तिम दिनहरूमा पवित्र आत्माको उण्डेलाइ सुसमाचारको घोषणा आरम्भ हुँदा भएको पवित्र आत्माको उण्डेलाइद्वारा पूर्वछायित गरिएको छ। जुनहरू आत्माले मण्डलीहरूलाई के भन्छन् सो सुन्न चाहँदैनन्, तिनीहरूका निम्ति “तिनीहरूकाहाँ परमप्रभुको वचन” भनेको संसारको अन्त्यलाई स्पष्ट पार्न एउटा भविष्यसूचक इतिहासको रेखालाई अर्को भविष्यसूचक इतिहासको रेखासँग थपेर भविष्यसूचक सिद्धान्त थियो। यो यसभन्दा कम केही होइन कि कुनै कुराको अन्त्य त्यसै कुराको आरम्भद्वारा दृष्टान्तित हुन्छ भन्ने सिद्धान्त। यो भविष्यसूचक नियम मूर्ख लाओडिसियाली सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट जनताद्वारा अस्वीकार गरिन्छ। जब यसलाई स्वीकार गरिन्छ, तब परमेश्वरले “ज्ञान सिकाउन” सक्नुहुन्छ, जसलाई दानिएलले अन्त्यको समयमा वृद्धि हुन्छ भनेर चिनाउँछन्, र ठीक त्यही ज्ञानबारे होशले भन्छन् कि परमेश्वरका जनहरू त्यसलाई अस्वीकार गरेको कारण नष्ट हुन्छन्। यशैया र यर्मियाहमा रहेको त्यो वर्ग, जसले सुन्न वा देख्न इन्कार गर्छ, “तरोताजगी”लाई अस्वीकार गर्छ, जुन नै “विश्राम” हो, र परमेश्वरले आफ्ना “अन्तिम दिन” का जनहरूलाई दिनहरूका अन्त्यमा आउने संकट सुरक्षित रूपमा पार गर्न सक्नु भनेर प्रदान गर्ने प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ।

मूसा समक्ष परमेश्वरले घोषणा गर्नुभएको “परमप्रभुको नाम” (चरित्र) यो थियो कि “परमप्रभु परमेश्वर” “दयालु र अनुग्रहकारी, धैर्यवान्, तथा भलाइ र सत्यमा प्रशस्त” हुनुहुन्छ। उहाँको चरित्र दया र सत्य हो। उहाँको चरित्रलाई प्रतिनिधित्व गर्ने सत्य सधैं उहाँको दयासँग सम्बन्धित हुन्छ, किनकि परमेश्वरले पहिले कसैमाथि आफ्नो दया प्रकट नगरेसम्म कुनै व्यक्तिले उहाँको सत्य बुझ्नेछैन; किनकि सबैले पाप गरेका छन् र परमेश्वरको महिमा (चरित्र) मा न्यून परेका छन्। येशू ख्रीष्ट अल्फा र ओमेगा हुनुहुन्छ भन्ने सत्य तिनैले चिन्छन् र पालन गर्छन्, जसलाई परमेश्वरले तिनीहरूका अधर्म र पापबाट क्षमा गर्नुभएको छ। त्यो क्षमादान अनुसन्धानात्मक न्यायका अन्तिम दृश्यहरूमा हुन्छ। जसप्रति उहाँले आफ्नो दया प्रकट गर्नुहुन्छ, यसरी तिनीहरूका पापहरू क्षमा गर्दै, तिनीहरूलाई उहाँले आफ्नो पैतृक अंशको रूपमा ग्रहण गर्नुहुन्छ र तिनीहरूसँग वाचा बाँध्नुहुन्छ।

“यस पृथ्वीको इतिहासका अन्तिम दिनहरूमा, परमेश्वरको उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्ने मानिसहरूसँगको वाचा नवीकरण गरिनु पर्नेछ।” Review and Herald, February 26, 1914.

मोशासहित सबै अगमवक्ताहरूले अनुसन्धानात्मक न्यायका अन्तिम दिनहरूलाई संकेत गरिरहेका छन्, जब परमेश्वरले एक लाख चवालीस हजारका रूपमा चिनिएकाहरूसँग आफ्नो करार नवीकरण गर्नुहुन्छ। अनि जब त्यो करार स्थापित हुन्छ, परमेश्वर “अचम्मका कामहरू गर्नुहुनेछ, जस्ता न त सारा पृथ्वीमा गरिएका छन्, न कुनै जातिमा:

र तिमी भएको सबै मानिसहरूले परमप्रभुको काम देखेछन्: किनकि म तिमीसित जो गर्नेछु, त्यो भयङ्कर कुरा हो।”

होरेब पर्वतमा—जसलाई सीनै पर्वत पनि भनिन्छ—मोशाले गुफामा पाएको अनुभवलाई परमेश्वरका जनहरूसँग मोशाले गरेको संघर्षको सन्दर्भभित्र राखिएको थियो। उनको संघर्ष परमेश्वरले उनलाई सुम्पनुभएको कार्य पूरा गर्ने विषयमा थियो। संसारका निम्ति परमेश्वरको सन्देशसम्बन्धी मोशा संघर्षमा थिए। प्रभुले आफ्नो महिमा मोशालाई देखाउनुभन्दा ठीकअघि, हामी मोशाले प्रभुका विरुद्ध तर्क प्रस्तुत गरिरहेका भेट्छौं, यसो सुझाव दिँदै कि यदि प्रभुले भर्खरै हारूनको सुनको बाछो वरिपरि नाचिरहेका विद्रोहीहरूलाई नष्ट गर्नुभयो भने, ती विद्रोहीहरूको विनाशले परमेश्वरको शक्तिलाई परिचित गराइरहेको सन्देशलाई नै नष्ट गर्नेथियो।

अनि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “मैले यस प्रजालाई देखेको छु, र हेर, यो अटेरी प्रजा रहेछ। यसकारण अब मलाई छोडिदे, ताकि तिनीहरूका विरुद्ध मेरो क्रोध दन्कियोस्, र म तिनीहरूलाई नाश गरूँ; अनि तँबाट म एउटा महान् जाति उत्पन्न गर्नेछु।” तर मोशाले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई बिन्ती गर्दै भने, “हे परमप्रभु, तपाईंले आफ्नो महान् शक्तिद्वारा र बलियो हातले मिश्रदेशबाट निकालेर ल्याउनुभएको आफ्नै प्रजामाथि तपाईंको क्रोध किन दन्किनुपर्छ? किन मिश्रवासीहरूले यसो भनून्, ‘दुष्ट अभिप्रायले नै उसले तिनीहरूलाई बाहिर ल्यायो, ताकि पहाडहरूमा तिनीहरूलाई मारोस् र पृथ्वीको सतहबाट तिनीहरूलाई नष्ट गरोस्’? आफ्नो प्रचण्ड क्रोधबाट फर्कनुहोस्, र आफ्ना प्रजाको विरुद्ध गर्न लाग्नुभएको यस अनिष्टबाट मन फिराउनुहोस्। आफ्ना दासहरू अब्राहाम, इसहाक र इसाएललाई सम्झनुहोस्, जसलाई तपाईंले आफ्नै शपथमा शपथ खाई यसो भन्नुभएको थियो, ‘म तिमीहरूका सन्तानलाई आकाशका ताराहरूझैँ धेरै बढाउनेछु, र मैले प्रतिज्ञा गरेको यो सारा देश तिमीहरूका सन्तानलाई दिनेछु, र तिनीहरूले यसलाई सधैंको निम्ति अधिकार गर्नेछन्।’” तब परमप्रभुले आफ्ना प्रजामाथि ल्याउने भनी विचार गर्नुभएको अनिष्टबाट मन फिराउनुभयो। प्रस्थान 32:9-14।

मूसा गुफामा पाएको अनुभवमा त्यो सन्देश समावेश छ, जुन मूसा संसारसमक्ष प्रस्तुत गर्न अभिषिक्त गरिएको थियो। यहीवा मूसा सामुबाट बित्दै जानुहुँदा आफ्नै चरित्रको उद्घोष गर्नुभएको गवाहीलाई परमेश्वरका विद्रोही (लाओडिसियाली) जनसम्बन्धी आन्तरिक सन्देशको सन्दर्भभित्र राखिएको छ, र एलियाको गुफाको अनुभवको सन्दर्भ उसको ईजेबेलसँगको संघर्षभित्र राखिएको थियो, अथवा संयुक्त राज्य अमेरिका, पोपसत्ता र संयुक्त राष्ट्रसंघको त्रि-स्तरीय संघर्षसँग। एउटाले मण्डलीका लागि आन्तरिक सन्देशको प्रतिनिधित्व गर्दछ, अर्कोले संसारका लागि बाह्य सन्देशको, तर मूसा र एलियाका दुई साक्षीहरू होरेबको एउटै गुफामा छन्, र संसारको अन्त्यमा तिनीहरू दुवै गुफामा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्।

अहाबले एलियाहले गरेका सबै काम, र उनले कसरी सबै अगमवक्ताहरूलाई तरवारले मारेका थिए, ती सबै कुरा ईजेबेललाई सुनायो। तब ईजेबेलले एलियाहकहाँ एक दूत पठाई यसो भनिन्, “यदि भोलि यही समयसम्म म तिम्रो प्राणलाई तिनीहरूमध्ये एकजनाको प्राणजस्तै नबनाऊँ भने, देवताहरूले मलाई त्यसै गरून्, अझ त्यसभन्दा बढी पनि गरून्।” यो देखेर उनी उठे, र आफ्नो ज्यान बचाउन हिँडे, अनि यहूदाको भागमा पर्ने बएरशेबामा आए, र आफ्ना सेवकलाई त्यहीं छोडिदिए। तर उनी आफैं एक दिनको बाटो मरुभूमितिर गए, र गएर एउटा झाउको रूखमुनि बसे; अनि आफू मर्न पाऊँ भनी प्रार्थना गरे, र भने, “अब पुग्यो; हे परमप्रभु, मेरो प्राण लिइदिनुहोस्, किनकि म मेरा पुर्खाभन्दा राम्रो छैन।” अनि जब उनी झाउको रूखमुनि सुतेका थिए, हेर, एक स्वर्गदूतले उनलाई छोयो र भन्यो, “उठ र खा।” तब उनले हेरे, र हेर, उनको शिरानमा अँगारामाथि पकाइएको एक रोटी र पानीको एक भाँडो थियो। अनि उनले खाए र पिए, र फेरि सुते। परमप्रभुको स्वर्गदूत दोस्रो पटक फेरि आए, र उनलाई छोएर भने, “उठ र खा; किनकि यो यात्रा तिम्रा लागि अत्यन्त लामो छ।” तब उनी उठे, खाए र पिए, र त्यही भोजनको शक्तिमा चालीस दिन र चालीस रातसम्म परमेश्वरको पर्वत होरेबसम्म गए। अनि उनी त्यहाँ एउटा गुफामा आए, र त्यहीं बसे; अनि हेर, परमप्रभुको वचन उनीकहाँ आयो, र उहाँले उनलाई भन्नुभयो, “एलियाह, तँ यहाँ के गर्दैछस्?” उनले भने, “सेनाहरूका परमेश्वर परमप्रभुका निम्ति म अत्यन्तै जोशिलो भएको छु; किनकि इसाएलका सन्तानहरूले तपाईंको करार त्यागेका छन्, तपाईंका वेदीहरू भत्काएका छन्, र तपाईंका अगमवक्ताहरूलाई तरवारले मारेका छन्; अनि म, केवल म मात्र बाँकी छु; र तिनीहरू मेरो प्राण लिन त्यसैको खोजी गर्दैछन्।” अनि उहाँले भन्नुभयो, “बाहिर निस्क, र परमप्रभुको सामु पर्वतमा उभिरह।” अनि हेर, परमप्रभु

त्यहाँबाट जानुभयो, र एउटा ठूलो र प्रचण्ड आँधीले पर्वतहरू च्यात्यो र परमप्रभुको सामु चट्टानहरू टुक्राटुक्रा पारिदियो; तर परमप्रभु आँधीमा हुनुहुन्थेन। अनि आँधीपछि भूकम्प आयो; तर परमप्रभु भूकम्पमा हुनुहुन्थेन। अनि भूकम्पपछि आगो आयो; तर परमप्रभु आगोमा हुनुहुन्थेन। अनि आगोपछि एक सानो शान्त स्वर आयो। अनि यस्तो भयो, जब एलियाहले त्यो सुने, उनले आफ्नो मुटोलाई मुखमा बेरे, र बाहिर निस्केर गुफाको प्रवेशद्वारमा उभिए। अनि हेर, एउटा स्वर उनीकहाँ आयो र भन्यो, “एलियाह, तँ यहाँ के गर्दैछस्?” उनले भने, “सेनाहरूका परमेश्वर परमप्रभुका निम्ति म अत्यन्तै जोशिलो भएको छु; किनकि इस्राएलका सन्तानहरूले तपाईंको करार त्यागेका छन्, तपाईंका वेदीहरू भत्काएका छन्, र तपाईंका अगमवक्ताहरूलाई तरवारले मारेका छन्; अनि म, केवल म मात्र बाँकी छु; र तिनीहरू मेरो प्राण लिन त्यसैको खोजी गर्दैछन्।” अनि परमप्रभुले उनलाई भन्नुभयो, “जा, दमस्कसको मरुभूमितिर आफ्नो बाटो फर्केर जा; र जब तँ आइपुग्छस्, हजाएललाई सिरियामाथि राजा हुन अभिषेक गर्। अनि निम्शीका छोरा येहूलाई इस्राएलमाथि राजा हुन अभिषेक गर्। अनि अबेलमेहोलाका शापातका छोरा एलीशालाई तेरो सट्टामा अगमवक्ता हुन अभिषेक गर्। अनि यस्तो हुनेछ, कि हजाएलको तरवारबाट उम्कनेलाई येहूले मार्नेछ; र येहूको तरवारबाट उम्कनेलाई एलीशाले मार्नेछ। तैपनि मैले इस्राएलमा आफ्ना लागि सात हजार जनालाई बाँकी राखेको छु, ती सबै घुँडाहरू जसले बालको सामु निहुरेका छैनन्, र ती प्रत्येक मुख जसले त्यसलाई चुमेका छैनन्।” १ राजा १९:१-१८।

एलियाहको गुफाको अनुभवले सन्देशप्रति अगमवक्ताको निरुत्साह र आफ्नो सन्देश तथा कार्यको प्रभावबारे उनको अनुभूतिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। मोशाले परमेश्वरको घोषित सन्देशको पक्षसमर्थन गरिरहेका थिए, र एलियाहले त्यस सन्देशलाई त्यागिसकेका थिए। यो एउटै सन्देश हो, केवल यति मात्र भिन्नता छ कि एउटा मण्डलीको आन्तरिक पक्षसम्बन्धी छ र अर्को मण्डलीको बाह्य पक्षसम्बन्धी। तथापि, अगमवाणीको दृष्टिले, यी दुवैले मिलेर प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारको द्वि-आयामी सन्देशलाई चित्रण गरिरहेका छन्। गुफासँग सम्बन्धित सबै सत्यताहरूका विषयमा मैले विशेष गरी जोड दिनुपर्ने कुरा के हो भने “अन्तिम दिनहरू”मा, जुनसुकै अवस्थामा व्यक्त गरिएको भए तापनि, त्यो निरुत्साह सन्देश र त्यसको प्रभावकै विषयमा हुन्छ।

मोशा र एलियाह दुवैले ती मानिसहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन् जसले “सुन्छन्” र “हेर्छन्” त्यो “आवाज”लाई, जुन “परमप्रभुको वचन” हो। त्यो “वचन”ले उहाँको कृपा र सत्यको चरित्रलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। भजनकारले पनि परमेश्वरको कृपा, अर्थात् उहाँको चरित्र, देखाइदिनुहोस् भनी याचना गर्छन्। उहाँको “कृपा” देख्नका लागि, भजनकारले मण्डलीहरूलाई आत्माले के भन्नुहुन्छ सो “सुन्ने” प्रतिज्ञा गर्छन्।

मुख्य सङ्गीतकारको निम्ति, कोरहका सन्तानहरूका लागि एक भजन। हे परमप्रभु, तपाईं आफ्नो भूमिप्रति अनुग्रहकारी हुनुभएको छ; तपाईंले याकूबको बन्दीपन फर्काइदिनुभएको [उल्टाइदिनुभएको] छ। तपाईंले आफ्ना जनहरूको अधर्म क्षमा गर्नुभएको छ, तपाईंले तिनीहरूको सबै पाप ढाकिदिनुभएको छ। सेला। तपाईंले आफ्नो समस्त क्रोध हटाइदिनुभएको छ; तपाईं आफ्नो रिसको प्रचण्डताबाट फर्किनुभएको छ। हे हाम्रो मुक्तिका परमेश्वर, हामीलाई फर्काउनुहोस्, र हामीप्रतिको आफ्नो क्रोध शान्त पार्नुहोस्। के तपाईं हामीमाथि सदासर्वदा क्रोधित रहनुहुनेछ? के तपाईं आफ्नो क्रोध सबै पुस्तासम्म तन्काइरहनुहुनेछ? के तपाईं हामीलाई फेरि जीवित पार्नुहुनेछैन, ताकि तपाईंका जनहरू तपाईंमा आनन्दित होऊन्? हे परमप्रभु, हामीलाई आफ्नो कृपा देखाउनुहोस्, र हामीलाई आफ्नो मुक्ति प्रदान गर्नुहोस्। परमेश्वर परमप्रभुले के बोल्नुहुनेछ, म सुन्नेछु; किनकि उहाँले आफ्ना जनहरूलाई, र आफ्ना पवित्र जनहरूलाई शान्तिको वचन बोल्नुहुनेछ; तर तिनीहरू फेरि मूर्खतामा नफर्कून्। निश्चय नै उहाँको मुक्ति उहाँसँग डराउनेहरूका नजिक छ; ताकि महिमा हाम्रो देशमा वास गरोस्। कृपा र सत्यता एकसाथ मिलेका छन्; धार्मिकता र शान्तिले एकअर्कालाई चुम्बन गरेका छन्। सत्यता पृथ्वीबाट उम्रिनेछ; र धार्मिकता स्वर्गबाट तल हेर्नेछ। हो, परमप्रभुले जे असल छ त्यही दिनुहुनेछ; र हाम्रो देशले आफ्नो उब्जनी दिनेछ। धार्मिकता उहाँको अगाडि-अगाडि जानेछ; र उहाँका पाइलाहरूको मार्गमा हामीलाई स्थिर पार्नेछ। भजनसंग्रह 85:1-13।

ध्यान दिनुहोस् कि “दया र सत्य”—(र “सत्य” त्यही हिब्रू शब्द ‘emet’ हो, जसलाई हामीले उल्लेख गर्दै आएका छौं)—जसले धार्मिकता र शान्ति उत्पन्न गर्छन्, तिनीहरूले “चुम्बन गरेका” छन्। तिनीहरू एक भएका छन्।

भजनकारले आफ्नो गीतलाई अनुसन्धानात्मक न्यायको अन्तिम दिनहरूमा स्थापित गर्छन्, जब परमेश्वरले आफ्ना “जनताको अधर्म क्षमा गर्नुभएको” हुन्छ। निवेदन यो छ कि प्रभुले आफ्ना जनतालाई “पुनर्जीवित” गर्छन्।

“पवित्र आत्माको सेवाकार्य अन्तर्गत एक जागृति र एक सुधार हुनैपर्छ। जागृति र सुधार दुई भिन्न कुरा हुन्। जागृतिले आध्यात्मिक जीवनको नवीकरण, मन र हृदयका शक्तिहरूको सजीवता, आध्यात्मिक मृत्युबाट पुनरुत्थानलाई जनाउँछ। सुधारले पुनर्संरचना, विचार र सिद्धान्तहरूमा, बानीबेहोरा र आचरणहरूमा परिवर्तनलाई जनाउँछ। यदि सुधार आत्माको जागृतिसँग सम्बन्धित छैन भने त्यसले धार्मिकताको असल फल उत्पन्न गर्नेछैन। जागृति र सुधारले आफ्नो-आफ्नो नियुक्त कार्य सम्पन्न गर्नुपर्छ, र यो कार्य सम्पन्न गर्ने क्रममा तिनीहरू एकाकार हुनुपर्छ।” Selected Messages, book 1, 128.

भजनकारले याचना गरेको “पुनर्जीवन” ले आफू मरेको छु भन्ने जान्ने व्यक्तिको प्रार्थनालाई सूचित गर्छ। भजनकारले याचना गरेको यो पुनर्जीवन लाओडिसीयनले माग्न अत्यन्तै कठिन निवेदन हो, किनकि लाओडिसीयन आफू आत्मिक रूपमा मरेको छ भन्ने कुराप्रति अनभिज्ञ हुन्छ; तर यदि ऊ त्यस्तो नभएको भए, उसलाई पुनर्जीवित गरिनुपर्ने आवश्यकता नै हुने थिएन। यो पुनर्जीवन “परमेश्वर प्रभुले के बोल्नुहुनेछ, त्यो सुनौँ” भन्ने सहमतिद्वारा सम्पन्न हुन्छ, र पवित्र आत्मा हामीभित्र वास गर्नुहुँदा प्राप्त हुने त्यस पुनर्जीवनलाई सुनिश्चित गर्नु अघि अरू कुनै काम अगाडि आउनु हुँदैन।

“हाम्रा बीचमा साँचो भक्तिभावको पुनर्जागरण हुनु हाम्रा सबै आवश्यकताहरूमध्ये सबैभन्दा महान् र अत्यन्तै अत्यावश्यक आवश्यकता हो। यसको खोजी गर्नु नै हाम्रो पहिलो काम हुनुपर्छ।” Selected Messages, book 1, 121.

प्रकाशको पुस्तकको विषयमा सिस्टर ह्वाइटले यसप्रकार भनिन्।

“जब हामी एक प्रजाको रूपमा यो पुस्तकले हाम्रो लागि के अर्थ राख्छ भन्ने कुरा बुझ्नेछौं, तब हाम्रो बीचमा एउटा महान्पुनरुत्थान देखिनेछ।” Testimonies to Ministers, 113.

“पुनर्जागरण” भन्ने शब्दको अर्थ जीवनमा पुनः फर्काइने वा पुनर्जीवित गरिने भन्ने हो। एक लाख चवालीस हजारमध्ये पर्नका लागि चुनिएकाहरूले सर्वप्रथम आफूहरू मरेका छन् र उनीहरूलाई पुनर्जागरणको आवश्यकता छ भन्ने कुरा स्वीकार गर्नुपर्छ। एक लाख चवालीस हजार मरेका छन् भन्ने तथ्य अनुग्रहको समय बन्द हुनुअघि नै मोहोर खोलिने सन्देशको एक महत्त्वपूर्ण अंश हो। यस सत्यबारे हामीसँग अझ धेरै भन्नु छ। तिनीहरूलाई पुनर्जीवित गर्ने कुरा त्यो “कृपा” हो, जुन परमेश्वरले तिनीहरूलाई “पुनर्जीवित” गर्नुहुँदा र आफ्नो धार्मिकता दिनुहुँदा तिनीहरूमाथि विस्तार गर्नुहुन्छ। तिनीहरूलाई पुनर्जीवित गर्ने कुरा यो सत्य हो कि येशू अल्फा र ओमेगा हुनुहुन्छ, र यस बोधले तिनीहरूभित्र सबै समझभन्दा श्रेष्ठ “शान्ति” उत्पन्न गर्दछ। प्रतिज्ञा यो छ कि “सत्य” “पृथ्वीबाट उम्रनेछ।” “सत्य” को रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको सन्देश, जो अल्फा र ओमेगा हुनुहुन्छ, संयुक्त राज्य अमेरिकाबाट उत्पन्न हुन्छ, किनकि त्यो “पृथ्वीबाट” उम्रन्छ। आरम्भमा आएको सन्देश संयुक्त राज्य अमेरिकाबाट आएको थियो, र अन्त्यको सन्देश पनि उही स्थानबाट उम्रन्छ।

परमेश्वरका गुफावासीहरू एउटा प्रतीक हुन् भन्ने सन्दर्भमा, हामी अन्य त्यस्ता अगमवक्ताहरूलाई विचार गर्नेछौं जो प्रतीकात्मक गुफामा रहेका थिए। येशूले यूहन्ना बप्तिस्मा दिनेवालालाई एलिया भनी चिनाउनुभयो, र यूहन्ना कारागारमा थिए जब उनलाई यो जान्न आवश्यक भयो कि के येशू आउनेवाला मसीह हुनुहुन्छ। उनलाई येशूको साँचो चरित्र जान्न आवश्यक थियो। उनले घोषणा गरेको सन्देश, र येशूले निरन्तर घोषणा गरिरहनुभएको सन्देश, के साँचो सन्देश नै थियो भन्ने कुरा उनलाई जान्न आवश्यक थियो। उनले आफ्ना चेलाहरूलाई येशूसमक्ष त्यो प्रश्न सोध्न पठाए, र येशूले तिनीहरूको प्रश्नलाई पार गर्दै आफ्नो महिमा तिनीहरूलाई देखाउन थाल्नुभयो।

यसरी दिन बिन्दै गयो, र यूहन्नाका चेलाहरूले यी सबै देखे र सुने। अन्ततः येशूले तिनीहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो र तिनीहरूले जे देखेका थिए, त्यो यूहन्नालाई गएर सुनाउनु भनी आज्ञा दिनुभयो, अनि थपुभयो,

“धन्य त्यो हो, जो ममा ठेस खाने कुनै कारण पाउनेछैन।” लूका 7:23, R. V. उहाँको दिव्यत्वको प्रमाण दुःख भोगिरहेका मानवजातिका आवश्यकताहरूसँग त्यसको अनुकूलतामा देखियो। उहाँको महिमा हाम्रो निम्न अवस्थाप्रति उहाँले देखाउनुभएको दयालु अवतरणमा प्रकट भयो।

“चेलाहरूले त्यो सन्देश पुर्‍याए, र त्यति नै पर्याप्त थियो। यूहन्नाले मसीहासम्बन्धी भविष्यवाणी सम्झे, ‘प्रभुले नम्रहरूलाई सुसमाचार सुनाउन मलाई अभिषेक गर्नुभएको छ; उहाँले मलाई भङ्गहृदयहरूलाई बाँधिदिन, बन्दीहरूलाई स्वतन्त्रताको घोषणा गर्न, र बाँधिएकाहरूलाई कारागारको ढोका खुल्ने कुरा घोषणा गर्न पठाउनुभएको छ; परमप्रभुको प्रसन्नताको वर्षको घोषणा गर्न।’ यशैया 61:1, 2। ख्रीष्टका कामहरूले उहाँ मसीहा हुनुहुन्छ भन्ने मात्र घोषणा गरेनन्, तर उहाँको राज्य कुन प्रकारले स्थापित हुने थियो भन्ने पनि देखाए। यूहन्नालाई त्यही सत्य प्रकट गरियो, जुन एलियाहलाई उजाडस्थानमा आएको थियो, जब ‘एउटा ठूलो र प्रचण्ड बतासले परमप्रभुको सामु पर्वतहरू च्यातिदियो, र चट्टानहरू टुक्रा-टुक्रा पारिदियो; तर परमप्रभु बतासमा हुनुहुन्थ्यो: अनि बतासपछि एउटा भूकम्प आयो; तर परमप्रभु भूकम्पमा हुनुहुन्थ्यो: अनि भूकम्पपछि आगो आयो; तर परमप्रभु आगोमा हुनुहुन्थ्यो:’ अनि आगोपछि, परमेश्वरले अगमवक्तासँग ‘एउटा धीमा र सानो स्वर’ द्वारा बोल्नुभयो। 1 राजाहरू 19:11, 12। त्यसरी नै येशूले पनि आफ्नो काम शस्त्रहरूको टकराव र सिंहासनहरू तथा राज्यहरूको उल्टेफेरद्वारा होइन, तर कृपा र आत्म-बलिदानको जीवनद्वारा मानिसहरूका हृदयसँग बोल्दै गर्नुपर्ने थियो।” *Desire of Ages*, 217.

परमेश्वरको शक्ति उहाँको वचनमार्फत सञ्चारित हुन्छ। त्यो “मानिसहरूका हृदयहरू” सम्म पुर्‍याइन्छ। “सुमधुर सानो आवाज” को शिक्षा यही थियो। तैपनि एलियाहको सन्देश परमेश्वरका जनबाहिर रहेका शक्तिहरूलाई पहिचान गराउने बाह्य सन्देश हो। ख्रीष्टले एलियाहलाई “अन्तिम दिनहरू” मा उहाँको वचनमै शक्ति अवस्थित छ भनी बताइरहनुभएको थियो, तर विनाशकारी आँधी, भूकम्प र आगोद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको “हतियारहरूको ठोक्किनु र सिंहासनहरू तथा राज्यहरूको उल्टापल्टा” ले प्रकाशको पुस्तकमा प्रतिनिधित्व गरिएका ती तीन बाह्य शक्तिहरूलाई जनाउँछ, जसको सामना परमेश्वरका जनहरूले गर्नुपर्नेछ। विनाशकारी “आँधी” बाइबलीय भविष्यवाणीमा इस्लामको प्रतीक हो। “भूकम्प” फ्रान्सेली क्रान्तिको विद्रोह र अराजकता हो। “आगो” सदोम र गमोरा माथि ल्याइएको विनाश हो। एलियाह गुफासम्म पुग्न पापल शक्तिबाट भागेका थिए, त्यसैले प्रभुले उनलाई यो प्रकट गर्नुभयो कि संसारको अन्त्यको सङ्कट निर्माण गर्ने सबै दुष्ट शक्तिहरूको बावजूद पनि, परमेश्वरको शक्ति पाइने स्थान त्यो सुमधुर सानो आवाज नै हो।

मोशा, एलियाह र यूहन्ना बप्तिस्मादाता—सबैले एक गुफाबाट परमेश्वरको चरित्रको साक्षी दिएका छन्। “गुफा” नै त्यही एकमात्र चिन्ह हो, जो दुष्ट र व्यभिचारी पुस्तालाई दिइनेछ। येशूले “व्यभिचारी र दुष्ट पुस्ता” को विषयमा बोल्नुभयो, जुन अनुसन्धानात्मक न्यायका “अन्त्यका दिनहरू” को पुस्ता हो। त्यस पुस्ताको निम्ति चिन्ह अगमवक्ता योना थियो, जसले तीन दिन एउटा गुफामा—अर्थात् एउटा ह्वेल माछाको पेटमा—बिताएको थियो।

अनि जब मानिसहरू ठूलो भीडका रूपमा भेला भए, तब उहाँले भन्न थाल्नुभयो, यो एक दुष्ट पुस्ता हो; तिनीहरू एउटा चिन्ह खोज्छन्; तर यो पुस्तालाई योनास अगमवक्ताको चिन्ह बाहेक अरु कुनै चिन्ह दिइनेछैन। किनकि जसरी योनास नीनवेका मानिसहरूका निम्ति एउटा चिन्ह भए, त्यसरी नै मानिसको पुत्र पनि यस पुस्ताका निम्ति हुनेछ। लूका 11:29, 30.

योनाह तीन दिन र तीन रात ह्वेलको पेटभित्र थिए, त्यसरी नै येशू पनि तीन दिनसम्म चिहानमा हुनुहुन्थ्यो। योनाह एउटा चिन्ह थिए, र येशू पनि त्यस्तै हुनुहुन्छ। तिनीहरूले पुनरुत्थानको चिन्हलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जुन निश्चय नै मृत्यु पछ्याएर आउँछ।

तब शास्त्रीहरू र फरिसीहरूमध्ये कतिपयले उत्तर दिँदै भने, “गुरुज्यू, हामी तपाईंबाट एउटा चिन्ह देख्न चाहन्छौं।” तर उहाँले तिनीहरूलाई उत्तर दिँदै भन्नुभयो, “दुष्ट र व्यभिचारी पुस्ताले चिन्ह खोज्दछ; तर त्यसलाई अगमवक्ता योनाको चिन्हबाहेक अरु कुनै चिन्ह दिइनेछैन। किनकि जसरी योना तीन दिन र तीन रात ह्वेल माछाको पेटमा थिए, त्यसरी नै मानिसको पुत्र पनि तीन दिन र तीन रात पृथ्वीको गर्भमा हुनेछ। निनवेका

मानिसहरू यस पुस्तासँग न्यायमा उठ्नेछन् र यसलाई दोषी ठहराउनेछन्, किनकि तिनीहरूले योनाको प्रचारमा पश्चात्ताप गरे; अनि हेर, यहाँ योनाभन्दा महान् एक जना हुनुहुन्छ।” मत्ती 12:38-41.

यदि हामी इतिहासको पुनरावृत्तिको सिद्धान्तलाई, समस्त पवित्र इतिहासले संसारको अन्त्यलाई औँल्याउँछ भन्ने तथ्यसँग संयुक्त रूपमा, बुझ्दछौं भने, तब योना तथा ख्रीष्टको मृत्यु, गाडिनु, र पुनरुत्थान अहिले परमेश्वरका जनहरूका लागि “चिह्न” मात्र नभई सन्देश पनि हुन्। जब योनालाई माछाको पेटबाट बाहिर फालियो, तब उनले सन्देश घोषणा गरे; त्यसैगरी, जब स्वर्गदूतले ख्रीष्ट रहेको गुफाबाट ढुङ्गा हटायो, त्यही क्षण ख्रीष्टको पुनरुत्थानको सन्देश तुरुन्तै घोषणा गरियो। मोशा, एलियाह, योना, र ख्रीष्टद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरूले “अन्तिम दिनहरू” का परमेश्वरका जनहरूलाई मात्र प्रतीकात्मक रूपमा जनाउँदैनन्, तर तिनीहरूले दिएका सन्देशलाई पनि जनाउँछन्।

योना को चिन्हमा गुफाको अनुभव पनि समावेश छ, जहाँ ख्रीष्टको कृपालु चरित्र प्रकट हुन्छ। येशूले एलियाहप्रति विस्तार गर्नुभएको उही कृपा, सन्देश घोषणा गर्ने आफ्नो जिम्मेवारीबाट भाग्दै गर्दा, योनाप्रति पनि विस्तार गरियो। योनाको विषयमा भन्नुपर्ने कुरा अझ धेरै छन्, तर अहिले अन्य बुँदाहरू सम्बोधन गरिनु आवश्यक छ।

गुफाले, अन्य कुराहरूका साथसाथै, मृत्यु र पुनरुत्थानलाई जनाउँछ। अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका करारका जनहरू धेरै साक्षीहरूद्वारा पहिले मरेका र त्यसपछि पुनरुत्थान गरिएका भनेर चिनाइएको छ। निश्चय नै, परमेश्वरको राज्य देख्नका लागि एक ख्रीष्टीय व्यक्ति फेरि जन्मनुपर्छ, र यसले पुरानो शारीरिक मानिसको मृत्यु जनाउँछ, तर भविष्यवाणीगत रूपमा यसको अर्थ अझ बढी छ। यसले त्यस्तो सन्देशको विषयमा बोल्छ, जसको गति नै रोकिएको हुन्छ। एलियाले सन्देशको घोषणा गर्न छोडे, योनाह सन्देशको घोषणा गर्नबाट भागे। यूहन्नालाई जेलमा हालियो र मृत्युदण्ड दिइयो। येशू क्रूसमा टाँगिनुभयो।

यसकारण, योनाको चिन्ह केवल मृत्यु र पुनरुत्थानको विषय मात्र होइन; यो एउटा सन्देशको मृत्यु र पुनरुत्थानको विषय हो, र परमेश्वरको वचनमा प्रतिरूपित गरिएका सबै सन्देशहरूले अन्तिम चेतावनीको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछन्, जुन पिताले येशूलाई दिनुभयो, अनि उहाँले त्यो गब्रिएललाई दिनुभयो, अनि उसले त्यो अगमवक्तालाई दियो, अनि उनले त्यसलाई लेखेर मण्डलीहरूका पठाए। मोशाको गुफाको अनुभवमा परमेश्वर सन्देशलाई अन्त्य गरेर फेरि सुरु गर्न इच्छुक हुनुहुन्थ्यो। एलियाले सन्देशवाहकको रूपमा आफ्नो कार्य समाप्त गरे र गुफातर्फ भागे। योना तर्शीशतिर भागे। यूहन्ना बप्तिस्मा दिने व्यक्तिको हत्या गरियो, जसरी येशूको पनि गरियो। यी सबै गवाहीहरूलाई प्रकाशको पुस्तकसम्म ल्याएर एकअर्कासँग मिलाइने छ। दानियल र प्रकाश दुईवटा पुस्तकहरू हुन्, तर “येशूको गवाही” ले तिनीहरू पनि एउटै पुस्तक हुन् भनेर चिनाउँछ। तिनीहरूमा बाइबलका जस्तै उही विशेषताहरू विद्यमान छन्। दुई पुस्तकहरू जसले एउटै पुस्तक बनाउँछन्, र दुई लेखकहरू जसले दुई साक्षीहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्।

बाबेलका बन्दी, र त्यसपछि मादी-फारसका अधीनस्थ दानिएल सिंहको खोरमा फालिँदा प्रतीकात्मक रूपमा मरे। योना ठूलो माछाले निल्दा प्रतीकात्मक रूपमा मरे। प्रकाश प्रकट गर्ने यूहन्ना उम्लिरहेको तेलमा फालिँदा प्रतीकात्मक रूपमा मरे। विलियम मिलर मरे, तर धर्मीहरूको पुनरुत्थानका लागि स्वर्गदूतहरू उनको चिहानमा पर्खिरहेका छन् भन्ने प्रतिज्ञा उहाँसँग छ। “Future for America” नामक सेवकाइ १८ जुलाई २०२० मा प्रतीकात्मक रूपमा मरे।

अन्तिम चेतावनीको सन्देश पोपीय शक्तिको घातक घाउ निको पारिने सन्दर्भभित्र स्थापित गरिएको छ। घाउको निको पारिनु प्रकाशको पुस्तकका तेह्रौं र सत्रौं अध्यायहरूको एक विशिष्ट विषय हो। जब त्यो घातक घाउ निको पारिन्छ, तब पुनर्जीवित पोपतन्त्र प्रकाशको पुस्तकको सत्रौं अध्यायमा प्रतिनिधित्व गरिएको आठौं राज्य बन्नेछ। यसलाई आठौं भनेर चिनिन्छ, अर्थात् सातमध्ये एक। आठ पुनरुत्थानको प्रतीक हो, किनकि करारसम्बन्धको मोहरका रूपमा खतना कुनै पुरुष बालक जन्मेपछि आठौं दिनमा गरिनु पर्ने थियो। त्यो विधिलाई ख्रीष्टियन व्यवस्थामा बप्तिस्माले प्रतिस्थापित गर्‍यो, र बप्तिस्माले ख्रीष्टको मृत्यु, गाडिनु, र पुनरुत्थानलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। ख्रीष्ट सातौं दिनपछिको दिनमा पुनर्जीवित हुनुभयो। यसकारण उहाँ भविष्यवाणीगत रूपमा आठौं दिनमा पुनर्जीवित हुनुभयो। एक हजार वर्षको विश्रामपछि, नयाँ बनाइएको पृथ्वी आठौं सहस्राब्दीमा पुनर्जीवित हुन्छ।